

Маруся

Яків Щоголів

Як сонечко закотиться,
Як зіронька зійде,
Нехай моя Марусенька
На вулицю вийде.

Іди, мила, хорошая,
Мене привітати,
Щоб ще того й не бачили
Ні батько, ні мати.

Старий дізна — розсердиться,
А мати і гірше,
Хоч я тебе й любитиму
За тее ще й більше.

Замрів місяць між хмарами,
Замрів та не дуже;
В сусід моя матусенька,
А батько й байдуже.

Нехай вони й дізнаються,
Та тільки не зразу;
А я черкну, як ластівка,
Та до перелазу.

1864